



Ślaski Jan

Data urodzenia: 1895

ziemianin, działacz społeczno-polityczny, właściciel majątku ziemskiego w Trzebczu Szlacheckim (pow. chełmiński), poseł i senator RP, członek zwyczajny TNT w l. 1919-1940

Urodził się 7 XII 1895 r. w Trzebczu Szlacheckim (pow. chełmiński) w rodzinie ziemiańskiej Ludwika Maurycego i Marii ze Świackich. W 1914 r. ukończył gimnazjum realne w Bydgoszczy, po czym został wcielony do armii niemieckiej. Odbił szkołę podchorążych kawalerii, jako podporucznik służył w 13 pułku ułanów hanowerskich. Po wojnie walczył w powstaniu wielkopolskim. W 1919 r. wstąpił do WP, przydzielony do 2 Pułku Ułanów Wielkopolskich (później 16 p.u.), przeszedł z nim cały szlak bojowy jako dowódca szwadronu, czterokrotnie odznaczony Krzyżem Walecznych oraz Orderem Virtuti Militari. Po przeniesieniu do rezerwy w 1921 r. objął gospodarowanie własnym majątkiem ziemskim w Trzebczu. Zaangażował się w działalność polityczną, wiążąc z konserwatywnym Chrześcijańsko-Narodowym Stronnictwem Rolniczym (od 1925 r. Stronnictwo Chrześcijańsko-Narodowe), a po jego podziale w 1928 r. z Chrześcijańskim Stronnictwem Rolniczym, które wsparło sanację. Aktywny w wielu organizacjach społecznych, przede wszystkim rolniczych i ziemiańskich (w l. 1932-1935 był prezesem Pomorskiego Związku Ziemian, a po jego włączeniu do Pomorskiego Towarzystwa Rolniczego pozostał do 1936 r. prezesem Sekcji Ziemiańskiej PTR, później wiceprezesem do 1939 r.). Członek zwyczajny TNT w l. 1919-1940. W 1935 r. został wybrany posłem na Sejm RP z ramienia BBWR, w l. 1937-1938 związany z OZN, z którego wystąpił. W 1938 r. wybrany do Senatu RP z listy bezpartyjnej. W 1939 r. awansowany do stopnia majora, nie otrzymawszy przydziału wojskowego ewakuował się z Warszawy w okolice Tarnopola, gdzie 18 IX został aresztowany przez NKWD i osadzony w obozie w Kozielsku. Rozstrzelany 21 IV 1940 r. w lesie katyńskim pod Smoleńskiem.

Literatura:

1. Oracki T., *Ślaski (Slaski) Jan*, [w:] *Polski słownik biograficzny*, t. 50, z. 4, red. A. Romanowski, Warszawa-Kraków 2015, s. 502-503.
2. Fot. ze zbiorów Centralnego Archiwum Wojskowego Wojskowego Biura Historycznego w Warszawie

Tomasz Łaskiewicz